

[Andreasen (Forsinge).]

sættelse af Loven, og jeg vil haabe, at man her i Rigsdagen i Tide kan blive enig om Loven, saaledes at det ikke skal gaa som i Fjor, at man kører ud med Ordningen i en tom Periode, hvilket kun kan skade alle Parter, ikke mindst dem, der arbejder med Lovens Administration. Det er mit Haab, at vi kan faa gennemført Loven saa hurtigt, at der ikke skal blive noget tomt Rum mellem den nuværende Lov og den nye Lovs Ikrafttræden.

Oluf Pedersen: Det foreliggende Lovforslag er jo et Led i Planøkonomien, og det var mig for saa vidt en Overraskelse, at Partiet Venstres, det liberale Partis, Ordfører var saa begejstret for Lovforslaget, eftersom jeg havde den Fornøjelse i Aftes at høre et Medlem af det samme Parti staa som liberal og som Modstander af hele det System, som dette Forslag er Led i. Men Venstre har nu engang to Ansigter, og det maa vi saa finde os i.

Den Kødordning, som gælder i Dag, har vi fra første Færd bekæmpet som urimelig, ogsaa fordi vi fra vor Side er imod de mange Statsindgreb, imod hele den Metode, som denne Slags Lovforslag er Udtryk for. Og lidt efter lidt har det jo ogsaa vist sig, at Befolkningen vender sig imod den gældende Kødordning. Saaledes som Lovforslaget er formet, gaar jeg ud fra, at den egentlige Grund til de Ændringer, der nu foreslaas, er den Folkerejsning, som har fundet Sted imod den gældende Lov, dette Forhold, at man kunde forpligte dem, der, af Mangel paa Raad, maatte nøjes med at spise anden Klasses Kød, til at betale for Destruktion af første Klasses Kød.

Dette var et ganske urimeligt Forhold, der naturnødvendigt maatte ophøre. Det er blevet sagt her over for dem, der har talt imod en saadan Ordning, at det var en Slags Hysteri. Jeg vil i denne Forbindelse over for den ærede Ordfører for Venstre sige, at dette Hysteri jo fik et meget kraftigt Udtryk i Landstinget gennem Hr. Levy Blangs Udtalelser, en Partifælle af det ærede Medlem Hr. Brorsen, saa hvis det ærede Medlem ønsker at tale om Hysteri, kan han jo gøre det i Partiets egne Møder, der vil han komme til den rigtige Mand.

Indholdet af denne Lov er af en Ordfører blevet karakteriseret paa den Maade, at der skal betales for nogle gamle Køer, som ingen vil spise. Det er jo ganske urimeligt at opretholde en Ordning, hvorved der skal tages Afgift af det gode Kød til Betaling af de gamle Køer, som ingen vil

spise. Formaålet med Loven var en Prisstigning, og ser man paa Forholdet fra Forbrugernes Synspunkt, saa er det utvivlsomt, at der har fundet en Prisstigning Sted. Vi har set en Prisstigning igennem Lovens første Leveaar, karakteriseret derved, at Forkød er steget fra 82 Øre til 94, skært Kød fra 148 til 160. Men der er et mærkeligt Forhold her, nemlig dette, at skært Kød, som altsaa er steget til 1 Kr. 60 Øre, i 1914 i den officielle Statistik noteredes til en Pris i Detailhandelen af 1 Kr. 28 Øre, altsaa en betydelig lavere Pris i 1914, paa et Tidspunkt, da Producenterne fik dobbelt saa høj en Pris for deres Produkter som nu. Der maa altsaa være et Sted, hvor der forsvinder en hel Masse Penge, naar Forholdet er det, at Producenterne maa nøjes med den halve Pris trods det, at Forbrugerne betaler mere for Kødet nu, end de maatte betale dengang.

Og spørger man, om nu ogsaa Producenterne har faaet mere for deres Kreaturer ifølge den Lovgivning, der er blevet gennemført, saa tror jeg, det er lidt tvivlsomt. Jeg hørte nok, at den højtærede Landbrugsminister fremkom med Beviser i saa Henseende, men jeg har nu ikke saa megen Tiltro til den højtærede Ministers Beviser. Ministeren udtalte i September 1933, da han her i Tinget forelagde Forslag om en Kødordning, at man kunde se den gode Virkning af Kødloven derpaa, at Kødnoteringen nu var steget fra 20 Øre i April til 22 Øre i September — det var et Bevis for, at Ordningen var god. Da man saa kom frem til December Maaned, i hvilken Maaned Kødordningen blev vedtaget, saa var Noteringen 19½ Øre, og da talte Ministeren ikke om at komme med Beviser for den gode Virkning af Ordningen. Men nu, da det viser sig, at der paa det Tidspunkt, da Lovforslaget forelægges, atter er en Stigning, saa kommer han og anfører igen dette som et Bevis. Men det har jo ikke noget som helst med Bevis at gøre, at Producenterne faar mere, end de vilde faa, hvis der ingen Kødordning var, medens det derimod er ganske givet efter hele Lovens Karakter og Omfang, at Forbrugerne maa betale mere; de maa nemlig betale for det Kød, som de ikke selv faar noget af.

Den nye Ordning motiveres i nogen Grad med sanitære Hensyn. Der skal anvendes 5 Mill. Kr. til Destruktion af reagerende Kreaturer, der skal anvendes 2 Mill. Kr. til Uddeling af Kød til de arbejdsløse, og saa vil der yderligere ifølge Beregningerne medgaa 3½ Mill. Kr. til Destruktion af sunde Kreaturer. Det har været fortalt i Bladene, at nu skulde der i Fremtiden ikke mere finde